

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

Grundskyld, der i Øjeblikket har de vanskeligste Kaar, kan faa en højere Procentdel i det sidste Kvartal, for hvilket Kriseloven gælder.

Jeg er ogsaa meget vel tilfreds med, at der er skabt Mulighed for, at Præstegaardsforpagtere herefter kan faa Krisehjælp paa samme Vilkaar som andre Forpagtere. Jeg har anset det for meget uheldigt, at Præstegaardsforpagtere ikke kunde komme i Betragtning efter Loven, naar deres Forhold ellers var af samme Karakter som andre Forpagteres. Jeg er vel tilfreds med, at der nu er skabt Udsigt til en Ændring paa dette Omraade.

At de Principper for Støtte til Landbruget, som den gældende Lov indeholder, er de rigtige, de mest virkningsfulde som Kriseforanstaltning, kan efter min Mening ikke bestrides, og der er ingen Tvivl om, at Hjælpen i dette Aar vil være afgørende for mange Landmænds Eksistens. Ingen mener, at Landbruget ved denne Hjælp vil blive gjort rentabelt, men den vil gøre det muligt for mange Landmænd at bevare deres Hjem. Selv om man vil se bort fra det rent principielle i Kravet om Ejendoms-kattnernes Nedsættelse, maa alle dog erkende, at som Kriseforanstaltning har den Lov, som her drøftes, langt, langt større Betydning. Ejendoms-kattnernes Nedsættelse til det Niveau, de havde i 1914, vil som Kriseforanstaltning kun betyde, at den Trediedel af Landmænd, der har erhvervet deres Ejendom før Krigen, og som havde de gode Aar og i mange Tilfælde sidder uden Gæld eller med meget ringe Gæld og med Penge i Banker og Sparekasser, skulde have en Del af den Krisehjælp, som de øvrige Landmænd nu faar.

Man kan drøfte, om Princippet skal være det ene eller det andet, men man kan overhovedet ikke diskutere, at som Kriseforanstaltning vil 50 Mill. Kr. til Landbruget, hvoraf der ydes Hjælp til Landbruget i Forhold til den enkelte Landbrugers Gæld, have en ganske anden Virkning end en Nedsættelse af Ejendoms-kattnerne, som kom alle til gode, med et Beløb paa Halvdelen af det, som det her drejer sig om. Nedsættelsen af Ejendoms-kattnerne som Kriseforanstaltning, rent bortset fra det princi-

pielle, vil betyde, at de daarligt stillede Landmænd faar mindre, for at de bedre stillede kan faa Part i den Krisehjælp, som egentlig kun de Landmænd, som har købt i dyre Tider og sidder med stor Gæld, har Krav paa at faa.

De Folk, som gaar ud nu og siger, at Landbruget skal lattes ved Nedsættelse af Skatten, burde dog vide, at den Landmand, der sidder daarligt i det, den unge Landmand, der har købt i den dyre Tid, og som efter Kriselovsbestemmelsen i dette Aar, faar al sin Skat betalt, hjælpes ikke til bedre Vilkaar ved, at Ejendomsskattnerne sættes ned til Niveauet fra 1914. Noget saadant vilde selvfølgelig for ham være en langt ringere Hjælp end den, han faar i det Aar, det her drejer sig om.

Det er mit bestemte Indtryk, at man i Landbrugskredse i højere og højere Grad erkender, at Kriselovens Principper er de rigtige, og det er meget ilde anbragt, om man fra visse Hold indenfor Landbrugskredse og indenfor de politiske Partier søger at lægge denne Lov for Had i Befolkningen, søger at give det Udseende af, at dette er en Almisselovgivning, Landbruget ikke kan være bekendt at tage imod. Det er meget ilde anbragt, og jeg tror, at vi havde staaet i Dag langt stærkere indenfor det danske Landbrug, og meget af den Bitterhed og Misforstaaelse, som er vokset op, vilde være undgaet, om man havde drøftet Kriselovforslaget i Oktober i Fjor paa et sagligt Grundlag og ikke benyttet Loven i partipolitisk Øjemed, saaledes som det er gjort fra Venstres Side.

Det havde været smukkere og værdigere og bedre i Overensstemmelse med danske Bønders Stilling tidligere, om man havde sagt: vi Landmænd, der har haft vore Ejendomme fra før Krigen, vi, som havde de gode Aar, da Prisstigningen paa Landbrugsvarene satte ind, vi ønsker, at den Støtte, der kan ydes til Landbruget, ydes fortrinsvis til de unge Landmænd, der uden egen Skyld i Dag sidder med Forpligtelser, de ikke kan klare. Vi mener, vi, der har haft vore Ejendomme fra før Krigen, at der bør gøres, hvad der kan gøres, for at redde saa mange Landbohjem som overhovedet muligt, og for at dette kan ske, for at hjælpe de virkelig betrængte Land-